

Aardig zijn bij de draaimolen

Hilary Watkins Lemon
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Toen Damien in het park kwam, hoorde hij vrolijke muziek. Zijn oma nam zijn zusje, Adele, en hem mee naar zijn favoriete draaimolen. Er was daar een leuk spel met ringen. Damien stond te popelen om Adele te laten zien hoe ze het moest spelen.

Al gauw stonden ze in de rij. Op de grote, kleurrijke draaimolen stonden veel houten paarden. Er zaten lachende kinderen op de paarden en ze zwaaiden tijdens hun rit.

'Als je een paard aan de buitenkant kiest, kun je het spel met de ringen spelen!' zei Damien tegen Adele. 'Zie je de stokjes die de kinderen vasthouden? En zie je de man met de ringen?'

Damien wees naar de man. Hij stond naast de draaimolen en stak een ring uit. Terwijl de kinderen rondreden, probeerden ze hun stokje door de ring te steken om die te vangen. Telkens als ze een ring vingen, hield de man een nieuwe ring omhoog.

Adele klapte in haar handen. 'Ik wil alle ringen vangen!' zei ze.

Eindelijk stonden ze vooraan in de rij. Maar er was nog maar één paard over op de draaimolen.

'Damien,' zei oma, 'laat Adele als eerste gaan, want ze heeft dit

nog nooit eerder gedaan. Dan mag jij de volgende ronde.'

'Oké', mompelde Damien. Hij zag dat de man Adele op het glimmende bruine paard hielp. Toen gaf hij Adele een stokje om ringen mee te vangen.

De muziek begon en de draaimolen ging in de rondte. Damien keek samen met oma naar Adele. Maar Adele hield het stokje verkeerd vast! In plaats van het stokje bij het grote handvat vast te houden, hield ze het vast aan het lange, dunne uiteinde waarmee je de ringen moet vangen.

'Adele, draai je stokje om!' riep hij. Maar Adele scheen hem niet te horen door al het lawaai. Toen ze bij de ring kwam, tikte ze die met haar stokje aan. Maar het handvat was te groot voor de ring.

'Adele, je stokje!' probeerde Damien nog eens. 'Zo vang je geen ringen!'

Maar Adele hoorde hem niet. Ze moest alleen maar lachen. Ze tikte met haar stokje keer op keer de ring aan. Maar ze ving er geen één.

Damien kreunde. Op deze manier had haar rit geen zin! Als hij op de draaimolen had gezeten, had hij alle ringen gevangen.

Na afloop van de rit rende hij naar Adele toe.

'Ik heb gezegd hoe je het stokje moet vasthouden!' schreeuwde hij. 'Waarom luister je niet naar me? Je hebt het helemaal verkeerd gedaan!'

Adele schreeuwde niet terug naar Damien. Ze huilde niet. Ze stond daar maar, helemaal ineengekrompen.

Damiens hart ging tekeer en zijn gezicht gloeide. Hij was boos omdat Adele al die ringen had gemist! Maar het was pas haar eerste keer. En het leek wel of ze plezier had gehad. Tot nu.

Damien voelde zich verschrikkelijk. Hij wou dat hij niet tegen Adele had geschreeuwd.

'Het spijt me', zei hij zachtjes. 'Dat was niet aardig van me.'

Adele keek op.

'Zal ik je wat tips geven om de ringen te vangen?' zei Damien. 'Ik ga op de draaimolen wel naast je zitten om je te helpen.'

Adele knikte.

Toen keek Damien naar oma. 'Mogen we twee kaartjes zodat Adele het nog eens kan proberen?'

Oma glimlachte. 'Natuurlijk!' ●

Dit verhaal vond in Frankrijk plaats.

